

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja ce
Swójbny statok
A twój swjatoł
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrny
Přez spar měrny
Čerstwość da.

Njech ty spěwaš
Swěrny džěłał
Wšědne dny;
Džěł pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z ujbjes marna
Njech ał kłunar a
Žiwność je.
Žywa woda,
Któr Bóh poda,
Wokreć te. F.

Sserbske njeđělske łopjeno.

Budyšin

15. meje 1927

Bautzen

Čisłowy a natłak Ssmolerjez křesćanizacijne a křesćanskej lóp. družst. i wobm. kul. w Budyšinje.

Wužadza lóžbu kóbotu a placu bérkšnje 78 kótrch pjenjeńtw.

Njeđělu Kantate.

Mattheja 28, 18—20.

Mjes najbweřnišimi pšchikowarjami křěžora a krala
ku hižo pšchězo někotři byli, kotrymž so njeje lubiko, so so
najwšchšichi knježerjo majestety mjenowachu, a hdnž so nětko
mnohe majestety spadny, so jim sda, kaž by hordosć tuteje
titulatury kóbu na tym winu byla, so wjazn njekeža. Šchtož
pšches čłowjeske měry dže, to dyrbi so rospšćnyć.

Majestosć ma jenož Bóh Knjes, a Jesuž, hyn Boži, ma
pšchi wšchěj kwojej čłowjeskej niskošći a poniznosći majeste-
tište kłowa, kotrej potom w ercže stánjeného knjesa poknomóz
majestetiskich kšnjow jewja.

To rěči Bóh i Jesuža, hdnž praji: „Mi je data wšchitka
móz w njebjach a na semy.“ S njebjech knježi nad semju,
nad kotrejž rostasuje rjetnywšchi: „Džicže po wšchem kweče
a wučže wšchitkich ludži!“ Wjetšu kšnju njeje ženje ža-
dny knježer kwojim kweřnym dał. Ženje njeje žane wójko
mohło po wšchem kweče čahnyć. Najwjetše kralestwa
maja mješ, mjes kotrymž je jeno knadny džěl semje pod
jenym knježerjom sřednocženy. Jesužowe knještvo je du-
chowne a nješnaje mješow. Njebjeska wěrnosć je sa wšchěch.
To je Boža knadna wola. Njebjesku wěrnosć wšchitke ludu
trjebaja. Wšcho čłowjeske pšnacze, wšcha wěra, ludži dyrbi
so posbchowac, dyrbi so wučizjeć a rospšćjeć, hdnž Je-
suž rěči a jeho pškli jeho kłowo předuja. Kajta to tola móž
w Jesužowych kłowach, wožebje tež pšches to, so jeho žyly ži-
wjenje je. i jeho wšchotimi kłowami pšchesjene. Čłowjet
móže rjane kłowa rěčjeć, ale ženje jeho wšchne žyly i nimi

pšchesjene njeprichidže. Jesuž ma bójšku móž wučžby, so samó-
že ludži k Wótzei dowjesć we wšchotim pšnaczu, so „Bóh je
duch, a šchtož so k njemu modli, dyrbi so w duchu a w praw-
dže k njemu modlicž.“

„Kšchicže jich w mjenje Wótza a Esyna a kwojateho
Ducha!“ Tak je Knjes Jesuž w bójškej mudrosći sakrament
kwojateje kšchćenizny wustajil, je jednoru wodu pšches žiwu
wěru w kwojatny duchu sa křědt powšchil, i kotrymž so ke
wěcznemu džěčatštwje wužwjećimny. Kajke džiwne wšchnja
(seromonije) maja požanj! Tež woporny Židow so nam
njelubja! Esu drohe a krawe. Jesuž ma móž nad dušchu,
kotraž wěri, so kšchěčžijanske mjeno je w njebjach pšchane.

„Wučže jich džeržecž wšchitko, šchtož hyn ja wam pšchi-
kasal.“ Tak Jesuž nowe žiwjenje, nowe wšchnja sa žyly
kweč wułasuje. Mójšak bšche Bože džěčacž kšnje pšchinykš.
Jesuž we kwojim kweřnym pomhacž, je i wutrobu dopjel-
necž. Dawa jim kwojeho kwojateho Ducha a kwoju wulku
lubosć. Tak wón wšchitke dobre mož, kotrej móža so w křu-
dym čłowjeku sbudžowacž, hacž do najšnutškomnišeho wob-
nowja a pokynja. Na Jesužu kšamym pak je sa křědeho wi-
domne, so „to je lubosć k Bohu, so jeho kšnje džeržimny a je-
ho kšnje njejkú čěžke.“ Kajke šbóžne njebjeska dyrbjeli mēč
na kweče, hdn bychu so wšchitny i žyly wutrobu kwojeho
Knjesa a Šbóžnika džerželi.

„Glaj, ja hyn pola waš wšchitke dny hacž do křonza kwe-
ta.“ To dyrbjesche Jesuž kwojim kweřnym pšchilubicž, hewal
jeho wulku kšni njemóžachu dopjelnicž.

Esu ju woprawdže dopjelnili? Haj a ně. Esu čahny-
li do kwečta, tak daloko hacž so w křótkim čłowjeskim žiwje-

nju pšchischi w službie swojeho knjesa. Po wšchem hwěcze pšchinč žadny čłowjek njemóže. Ale Jesuſowe słowo płaczi, a po jeho słowie ſo znył hwět junu wobroczi, ſo budže jedyn paſtný a jene ſtadło. Jesuſ tutón dźim doſonja.

Spěwajće Knjeſej nowy thěrluſch! Pšchetož wón čžini dźimn! Hamjen.

Se žiwjenja.

Jedyn muž s mjenom Hatton, po powołanju barbjeſ a 29 lět stary, ſo wječor w džeſatej hodžinje do swojeho domu wróći. Wón běſhe trochu mokry. Jeho žona, bedžiwiſchi pšchi kolebzy swojeho tſi męſazny ſtareho džeſcza, kotrež w njej ſpaſhe, jeho s tſichnymi myſlemi wocžakowaſhe.

Pšchi jeho ſaſtupje pšchinđe mjes mužom a žonu t ſlědo- wazej rosmotnje:

„Kryj blido a daj mi picž!“

„Ja nicžo t picžu nimam.“

„Dha dži a pšchinjež!“

„Ja žanych pjenjes nimam.“

Tale poſlednja wotmołwa muža taſ roscžerczi, ſo bólny nopaſch ſhrabny a jón swojej žonje do hlowny čžigny. Na dobre ſbože wón miſny.

„Sny ty womrótnik? Ty budžiſhe mje ſranicž mohł.“

„Mojebla!“

A jenu próſdnu ſchleſzu ſhrabnywiſchi, ju wón s zylej mozu do žonineho woblicza wjergny, kotraž paſ ſo tſelej wu- winy. Schleſza na wjeſchu nad kolebku roſleczi. Wulki kruč na džečatko padže a jemu hlóčžku roſraſny.

Napohlad křwě Hattona wuſtróſbni. S wulkim ſtrachom wón po pomož čžerjeſhe. Mjes tym ſo macž ſwoje njeſbo- žowne džečatko ſe ſwojimaj rukomaj wobja, tole ſwoje po- ſlednje wudnychi ſčžini.

Žaſo ſaražeſ pšched žudniſtwom ſtejažny, tónle nan, ſa ſwoju njepoměrnoſč taſ čžežło thłóſtany, ſrudny napohlad dawaſhe. Wſcho pšcheſtſchowanje dale nicžo njebeſhe, hačž dołhi płacž. Roſtſchafeny wot boloſtnych porokow palaze- ho hwědomnja ſo wón njepſheſtajnje na ſwoje wutrobno bi- jeſhe. Na ſarěčniſtwo ſwojeho rěčnikſa bu wón jeno t ſchěſč dnjam jaſtwa ſažudženy. Ale budže tole wotpołucženje do- ſahacž, ſo mohło hwědomnje nana, kotryž je ſwoje džečžo moriſ, wolóžicž? Budže wono ſamóžne doſčž, jeho na wſchón čžaſ noweho čžłowjeka ſčžinicž?

Dužy na paczerje.

Paczerſka wucžba je ſo ſažo ſapocžala. W Božich ſlužbach ſpominamy na ſwoje paczerſke dječzi, kotrež chzeja ſo nětk dohotowacž a ſo dacž dohotowacž ſa wulke ſlubjenje konfirmazije a ſdobom ſa to, ſchtož ſa čžaſ žiwjenja trjebaja — a tež ſa hodžinu wumrěcža. W kaſkej rěčži mohło ſo to ſtawacž, hdnž niž w tej, w kotrež macž ſwoje dječžo wucžjeſhe přenje hrónčžka ſpěwacž Knjeſej Jesuſkej a Bohu Wótzej. Eserbſke dječžo móže potajkim jenož w ſerbſkej paczernej wucžbie ſwoje prawe ſa wutrobu pšchihódne roſwucženje na- maſacž. A tuž ſu, taſ bebi to myſlimy, drje wſchudže ſerb- ſzy ſtarſchi tež ſwoje dječžo na ſerbſke paczerje póſkali a wot přenich lět bebi ſo s nimi ſerbſzy modlili, ſerbſzy s nimi we bibliji čžitali. Wny ſpominamy tež tu na ſwoje paczerſke dječ- czi kaž ſmny njedawno na ſwoje ſchulſke dječzi ſpominali a pšhejemy jim a pšhejemy ſtarſchim Bože žohnowanje ſa tuto ſpocžinanje, na tutón pucž. Njech naſchim taſ wohroženym

ſerbſkim woſadam s tutnyh dječzi naroſcže nowy, ſwojej wě- rie, ſwojej maczernej rěčži hwěrnny pšchihod. To budže potom ſtarſchim a wſchem hwěrnym radoſčž a wjeſele a Bohu dobre ſpodobanje, jim ſamym paſ lute žohnowanje na ſnutſkny a taſ tež na ſwonſkny.

Haj wopomńcže, o lube dječzi,
Tu wěcžnu ſbóžnoſčž, kiž w njeju je,
A pšchirunajće na tym hwěczi
To krotke čželne, hrěſhne wjeſele,
So naſcha wěra, troſchł a nadžija
Eso njeby tola ženje ſhubiła.

Wny proſimny tež, Božo, wſchitny:
Ty chžyſ je taſ we wěrie wobtwjerdžicž,
So, hdnž t nim ſtupja ſawjednižny,
Haj ſamón čžert je njemóhł ſamolicž.
Njech twoje ſwjate ſłowo wobſtajnje
Jim troſchł a hwěza na jich pucžu je.

A wy, wy lubi ſchěſčžijenjo,
Kiž budžecže nětk s nimi wobſhadžecž,
Ach njewottorhajće jich kčženjo;
Hlaj! hewaſ njem'ža žane płodny męcž.
O, beba tom', kiž jene ſawjedže,
S joſ' rukow Bóh jich duſchu žadacž chže.

We dobrym hwěcžcže přjódk jim rjenje,
So wobſhowaju ſwoju njewinu,
A njewabcže jich t hrěſham ženje,
Hdnž paſ ſo ſame druhdy podſunu,
Dha njemějcže wſchaſ na tym wjeſele,
Ně, t Bohu ſa nje horžny ſdnchujcže.

Haj, Wótze, pšchewodž s twojej hnadu
Tu čžródžicžku, kiž je čži ſwjecžena,
So njepšchidžeja žane t padu,
Hačž junu ſo jich běh tu doſonja,
So hwět a čžert jich dželicž njemóže
Wot Khrſtuſkovej' wulkej' luboſcže.

Gžehodla njeſbny protestantiſki?

Njemocžakujcže, lubi čžitarjo, tu žaneho praſchenja ſe- protestantiſkeje ſtrony. Ně, tuto praſchenje je pšchischiſko s zyle druheje a tež niž w naſchim kraju. W Šchpaniſkej to be. Wot tam ſmny dny a dny piſkali, ſo tam ewangelſke hibanje pšchi- bnywa, woſebje pod wodženjom Griednerow. A tež runje nětkle pšchidhadžeja powjeſcže, ſo ſu ſo tam dželazy ewangelſzy ſararjo do zſtka ſeſtupali, ſo bnyhu taſ ſwoje džežło lěpie ſrja- dowali a hynili.

So to taſ je, to wobſwědcža nam lečžaze kópjeno, kotrež bu wot Romſko-katoſkiſch Šchpaniſkeje roſſchěrjene pšhecžiwu Ewangelſkim. A taſ to tam pšhecžiwu ewangelſkemu hibanju wuſtupuja, ſa to tu maſu poſaſtu s tuteho lečžazeho kópjena, kotrež bu s tym horjeſa pomjenowanym napiſknom roſdawa- ne: „Gžehodla njeſbny protestant?“ Na kónzu tuteho lětaſa ſteji:

„Hdn by ſo ras ſtaſo, ſo bnyh ja był njeſkničžomniſ, lum- paſ, kiž ažneho hwědomja nima, njerjad, podam ſo ja do rukow protestantižma. Ale přjedny hačž to taſ daloſo? Taſ dołho a na pšchezo ſmny ſa katoſkiſ, ſtaw wěrneje zyrkwoje

Khrystuſhoweje, teje ſo njepſchemenjazeje, kotraž je ſwjata, dokeľ džiny čini a Swjatnych płodži, japoſchtolſka, dokeľ jałožena wot japoſchtolow, katholicſka, t. r. po zglej ſemi roſſchěrjena.“

Najbóle ſmėſchny je pať tón poroť, kotrnž ſo w Špāniſkej, tutym wuwołanym kraju inkwiſizije a pſheſcžėhanja kazarjow, protestantam čini ſe ſcžhowaznymi ſłowami: „Protestantojo nuſuja druhich k ſwojej wěrje i pomozu njeſkutkow namozu, reſanja, pſheſcžėhanja, rubjeńſtwa, njeſknicžomnoſcže, ſnutſkownych wojnow, pſcheradny, njeſwėrn, hanjenja, inkwiſizije. Stawiſny protestantow ſu doľhi rnyť žadławoſcžow a nieprawdoſcžow.“

A ſažo tam ſteji: „Prāji ſo, ſo ſu protestantiſke ludy bóle pod žiwiliſaziju. To je kža! Ja wobſwėtlu drugi ras ſe ſwėtkei pruhu tuto ludanje, a wy ſpójnajeće, ſo tomu tať njeje.“ —

Spikať ma ſamolwjenje ſa protestantow w Šchottiſkej, Zendželſkej, Daniſkej abo Šwedſkej, ſo ſu protestantojo, Němſka pobrachuje: „Tam ſo wohe džeczi hižo jaťo proteſtātojo narodža a wo katoliſkej zyrkwī klyſcha jenož kžė a ludanje.“ —

Tute poľſki rėcža ſame ſa ſo. Wono dyrbi po tutym tola w Špāniſkej protestantismus mōž być, na kotruž dyrbja džiwacž, njecž to tež hiſcže bóle njerad; haj, ſkoro ſo wſda, ſo ſo boja pſched protestantiſmom, kotrnž w 20. lėtſtoťku tola ſkoro njemōžēja wjazy tať ſadajicž kať ſo to nėhdy ſta w cžach žaľoſtneje ſpāniſkeje inkwiſizije.

To wſcho je jena dopoľſka wjazy, ſo je protestantismus hiſcže žiny a ſo poſtupuje.

Swěrjo abo cžlowjek?

Indiſka ma wulke ſylny kłudny, hubjeny, bėdny ludy, pſchede wſchėm wjele proſchėrſkeho luda — a Indiſka ma na 200 domow ſa inſekty, t. r. ſa tki, ſchčōny a podobne ſwėrjātkā — a w Indiſkej wotľaſa njedawno pobožny indiſki pjenježnik 400 000 hr., ſo bychu ſo daľſche tſi domy ſa naſpomnjene ſkocžatka twarike. — W tutnych domach ſmėdža proſchėrjo a druſy darmo pſchenozowacž, haj doſtanu ſamo maľu ſapľatku ſa to, dyrbja pať ſo wot naſpomnejnych ſwėrjātkow dacž martrowacž. Moricž pať žane njeſmėdža, a mori-li ſnadž ſchťo žane ſpizny abo hewaf njewōlnje, kłōſta ſo i tym, ſo jeho dohladowarjo doma na haſu cžignu a ſo žaneho ſapľaczenia njedoſtanie.

Kať je to mōžno? Indiſy wěrja, ſo duſcha pſches wſchė mōžne ſtworjenja pucžuje, ſo je we wſchėch mōžnych ſchťatkach na ſemi žiwa a tať tež w tľach a ſchčōnach. Tohodla na tute ſkocžatka tať džiwaja.

Ala na cžlowjekow, w kotrnž tola tuta ſamſna duſcha žiwa je, njedžiwaja, cži njecž kłori, braſhni, kłōdni, bėdnt woľo bėhaja. Kaťka to tola ſaľlepjenocž, tōrnoſcž, ſrudoba! A to w Indiſkej, na kotruž wjele w Němſkej hlada jaťo na kraj, i kotrehož mēľo nowe ſjewjenje najwjetſheje mudroſcže a wucženoſcže pſchitacž.

W tutym kraju natwari kſheſcžijanſki lėkar dom, w kotrnž bychu proſchėrjo pſchėbnt namakali a džėlacž nawuľnyli. Tutōn dom mējachu ſa nėľajki džiw. Dženka pať ſu i džėla hižo tať dalōľo, ſo tutōn ſkutť kſheſcžijanſkeje wėrn ſebi kłwala ſa pſchikľadny wuſtaw, hacž runje nicžo dale nočžnyſhe, hacž proſchėrjow ſažo ſa žiwjenje kłmanny ſčžinicž.

Zyrkej a ſtat.

Kať trjebaľch. Kať mamy ſebi powjeſcže wažicž, kotrež ſwobodoſmžłeni a njezyrkwiny wo wuſtupje i zyrkwje roſſchėreja, ſpójnajeſch, pſchirunajo ſcžėhowazej woſjewjeni ſe ſwobodoſmžłenych nowinow. Pſchi tym dyrbiſch wopomnicž, ſo bėchu njezyrkwiny tydžen wot 20. hacž do 27. mėrza ſa to wužili, ſchčuwacž, ſo i zyrkwje wuſtupja. Džen 26. haprleje piſche jena i jich nowinow: „A ſchťo bė wuſbntť? Šhromadžiny ſa wuſtupjenje i zyrkwje, hubjeńſcho pſchihotowane hacž hewaf, hubjeńſcho ſrjadowane hacž hewaf, hubjeńſcho wopntane hacž hewaf, hiſcže ſmėſchniſhe hacž hewaf.“ Tydžen poſdžiſcho piſche druha i jich nowinow: „Pſchecziwnizny — t. r. zyrkwiny ſmžłeni — ſu roſhorjeni. Nimale zgle zyrkwinyſke nowinaſtwa hani wuſtupowanie ſwobodoſmžłenych ſa wuſtup i zyrkwje. W nėkotrnych mėſtach wuhōľowachy ſjawne demonſtrazije. To je najľepſhi dopoľas ſa to, ſo ſmny jich tōn ras trjėchili. To wobſwėdcža nam tež roſſchłjenje hibanja ſa wuſtup, wo kotrnž ſo nimale ſe wſchėch wokrjeľow piſche.“ Kotra nowina piſche nėť, ſchťož woprawdže je. S Elberfelda ſo wo tydženu ſa wuſtup piſche: „Tutōn tydžen ſa wuſtup dyrbjeſhe ſa naſch Elberfeld nėſchťo zgle woľebite być! Wjele ſo wočľawacze a pſchihoty njebėchy hubjene. Do wſchėch domow bėchu lecžaze kōpjena roſnoſchowali, plaťaty bėchu pſchibite, a pſcheproſchowachy na ſhromadžiny, ſa ſrjedu a ſobotu wjecžor. Mōžecze ſo wuľteho nadžijecž. Tola, wono bu hinať! Elberfeld je wuhōľowarjam tydženia ſa wuſtup tajku wotmoľwu daľo, ſo njemōžecze doraſniſcha być. Sale ſa ſhromadžiny ſchėrjachy, tať proſdne bėchy. W prėnej ſhromadžiny bu kłjeni, kotraž pſchednoſchowaſhe, tať poražena, ſo ſo podarmo prožowaſhe, ſo ſe wſchėho wuľhowacž. W druhej ſhromadžiny tež to wjazy trjeba njebė. Elberfeldſka ſhromadžina je zuſym wuhōľowarjam i tym, ſo ſo ſhromadžinow ſdalowaſhe, tu wotmoľwu daľa: Mny wėmny, ſchťo w ſwojej zyrkwī mamny a mny ſo njedamny ſe ſchčuwānjom i njeje wucžėricž!“ — Snadž ſebi i tehole tež cži nėſchťo ſobu dom woľmu, kōťiž „tny pjenjeľow, tny ſwėtlych, dla“ tu a tam woľaju: Wuſtupju! wuſtupju! —

Zendželſka je ſebi hacž ſem kłutnu njedželu wuľhowaľa a ju ſwjecžika. Ala wotſwjecžowanie njedžele druhich krajow Europny je byľo kať natſkowaza kłoroſcž ſa jendželſku njedželu. Tohodla ſo tam ſylne možny hibaja, jendželſku njedželu ſchťitacž pſched „kontinentalnej njedželu“, kať Zendželcženjo naſchy tať woľwjecženu njedželu mjenuja. Tať je n. pſch. mēľto Manchester wulke a mōžne ſjawne wuhōľowanie ſa kłutnu, prawu njedželu mēľo.

Mexiko njeje hiſcže njejednotu mjes ſtatom a zyrkwju pſchewiny. Prėni kłocž, doľhož katoliſka zyrkej wobſteji, njeje w martrownym tydženu žadny katoliſki duchowny ſwoju ſľužbu ſaſtawaf. Mexikanſy woľadni ſu drje Bože domny wopntali, duchowni ſo pať njeľku poľſali, tať proteſtujo pſchecziwo wyſchnoſcži. S tym pať njeje ſtat jaťo taľki ſchťowaf, ala woľadni.

Wſchėľe i bliſta a i dalōľa.

S woľadow. Hdny do zyrkwiny nowinow hladaľch, wi-džiſch, telko je ſaľſkich mėſtnow wupijanych; telko drje jich to hiſcže ženje byľo njeje. A nėkotre ſu hižo doľhi cžach bjes duchowneho. To nať dopomina na nuſu, w kotrež ſmny: duchowni pobrachuja. A i zgle zyrkwju cžerpimny mny Sserbjo, a to cžim bóle, dokeľ mōžje nam dorōſt jenož i naſchėho mafe-

ho luda pschincz. Czim bóle je pak potom našcha pschibłuschnosc, ǵo wo to staracz, ǵo nam dorost pschindze! Naśch czaǵ, t. r. cǵłowjełoj našcheho czaǵa ǵu we wěstym myśle tupa. To je ǵczǵhwł poǵlednich 13 lět. Woni njewidza, njebłyscha, njesczłowaja tak prawje tu nusu, w kotrejǵ ǵmny, a kotraž nam tež ǵa pschichodne czaǵny hrośny. A ta dale trajaža nusa, pobrach na pjenjeśach a druhe sadźewa, ǵo to bnywa lěpje. Naśch czaǵ, t. r. ǵchtoǵ wón pschinjeǵe, njebłmē i Anjesom nad nami bncz a wośtacz, mny cǵłowjełoj dyrbimny ǵo ǵhrabacz a wścho, ǵchtoǵ nam pscheczimne, ǵpytacz pschewinycz. A pscheczimna a ǵtrachna je nam woǵebje wěsta liwkoścz, kotraž i tym wśchēm pschichadza, abo i teho wścheho poǵhadza: ǵich wjele ǵich je, kotrymǵ je wścho jene, wścho, ǵchtoǵ nētkle je, ǵchtoǵ hǵschcze pschindze. To pak je ǵtrach! A to reka: ǵameho ǵo pscheradzic. S toho ǵo ǵhrabajmy, a to najpriedy w tym, ǵchtoǵ je duchowne, ǵnutsłowne. ǵdnǵ ǵo nam to poradzi, budze to tež w druhim lěpje. A tomu pak ǵłuscha, ǵo ǵu našche woǵady wśche ǵaǵo derje ǵastarane, ǵo ma kōǵda ǵwojeho duchowneho, a ǵo kōǵda woǵada a jeje ǵastupjerstwo duchowneho podpjera, wśche ǵyrkwine dźela ǵpěchuje, ǵobu dźela. To moǵe na nēkajke waśchnje kōǵdy, tež starz a staruśka. Tutaj ǵnajmjeńścha je ǵwojim dobroprośchenjom a i tym, ǵo małnyh a młodnyh wucza ǵo modlicz a dobroprośchenje czinic. S tajkim ǵhromadnym dźelom ǵa woǵadu a ǵyrkej budzemny ǵebi ǵamemu ǵdobom najlěpje ǵłuzic a Bohu tomu Anjesej budze to i cześczi.

S Helsensteje. Tu ǵu na tǵjoch njedzelach lěta 1925 po ǵnym kraju kemscherjow liczili. A ǵchtoǵ ǵu naliczili, je ǵa tak nēkotru woǵadu i pohonjazym pschikładom. W pscherěstku bē tam 18,1 proz. dorosczennych kemschi, w Hornjej Helsenstei ǵamo 25 proz, a dźeczi bē 15 proz., w Hornjej Helsenstei 17,9 procentow, t. r. je ǵto dorosczennych woǵadnych bē tam 18 a ǵamo 25 w Boǵej ǵłuzbje, a je ǵto dźeczi 14 a ǵamo 18. Esmy mjes Eserbami huśto pschewhatniwi, mēnicz a prajic, ǵo Nēmzy hubjenje kemschi kłodza; tute tu podate liczby ǵu ǵnle wěścze tak nēkotremu pohon, ǵo ǵwērnischo i Boǵemu domej a Boǵim ǵłuzbam dzeržecz a tak i dobom ǵpěchowacz kśchesczianśke ǵimwienie we ǵwojej woǵadze, a bncz tak ǵich wjele druhim, starym a młodnym, je ǵohnowanjom.

S Ameriki pschichadzeja džen wotednja naśtrōǵaze powjeścze wo powodzenjach a wo tym, ǵo wodny pschibēraja, ǵo ǵaǵo dalśche krajiny wohroǵene a i nim telko a telko tǵǵaz cǵłowjełow. Pornjo tomu ǵu powodzenja w Nēmśkei malicze, a tola bēchu tež tute ǵa našche wobliczenja wulke a naśtrōǵaze a poraǵaze. Praji tola n. psch. i Ameriki jena jeniczka krotka powjeśc: „Powodjenje pschibnywa a hrośny tomu a tomu wokrjepej a je wulki ǵtrach, ǵo budze ǵa krotki czaǵ krajina tak wulka kaǵ Württembergśka, powodžena a tym ǵtotǵǵazam ǵnowa telko dźekaczǵǵazow czełaznych cǵłowjełow pschidželenych.“ Tuta wodowa nusa, kotraž nētkle Ameriku domachpnta, je drje ta najwjetścha, wo kotrejǵ wēmny. Wona nam pak tež połaǵe, ǵo tež w Amerizy, ke kotrejǵ ǵich wjele je ǵadośczeni abo je ǵawiszczu ǵhladuje, nihtón psched nusu a kłodobu wukhowany njeje. Esnadǵ woni nawuknu dǵakowni bncz ǵa to, ǵo maja ǵwōj wōtznny kraj a w nim wśchēdny khlēb a potrebu. A nadzjomnje hnaja tute naśtrōǵaze podeńdženja, kotrejǵ ǵo lēǵa dołoka wołoko semje jewja, ǵich wjele, ǵo ǵwojej woczi, kotrejǵ nētkle hǵschcze hewał nēhdze hladatej, pośbēhnjeja ke tym wǵkōścizam, i kotryhǵ nam pomoz pschichadza: i Bohu. Bōh, niz pschipad wjedze wścho a dopuśczeja wścho!

Powśchitkowne ǵliczbowanje ǵerbśkeho poboczni. miǵionśkeho towarśtwa „Budyśchin a wołnoścz“ na lěto 1926.

W lěcze 1926 je ǵo w ǵerbśto-nēmśkich a nēmśto-ǵerbśkich woǵadach ǵa ǵwonkowne miǵionstwo naśbērało a połkadniķej pschepodało:

(□ = miǵionśki faśchczik, † = cǵitarjo „Miǵ. pōǵła“.)

i Bartiśkeje woǵady	115 hr. — pj.
i Budeśczanśkeje woǵady: ǵerbśke paczeriśke dźeczi 40 hr., druhe dary 529,16 hr.	569 " 16 "
i Badyśkeje Michalśkeje woǵady: □ 160 hr., † 106 hr., pschi woprawjenjach 107,60 hr., pōśtina nutroścz w ǵenkezoach 3,30 hr., tehorunja w Dobruśchi 13,00 hr., miǵ. wje-czor (miǵionar Petermann i Cipśka) 44 hr., kōłtǵbēračka w Dobruśchi 80 hr.	513 " 90 "
i Budyśchinśkeje woǵady: □	55 " — "
i Buleczanśkeje woǵady	302 " — "
i Ģobdǵiśkeje woǵady	235 " — "
i Ģrodǵiśchczanśkeje woǵady: □ 150 hr., druhe dary 270 hr.	420 " — "
i Ģuczinjanśkeje woǵady	60 " — "
i Ģulczanśkeje woǵady: ǵonjaze towarśtwa w Ģulǵy 217 hr., † 17 hr., dobrowōłne dary 10 hr.	244 " — "
i Ģhwaczanśkeje woǵady: □ 1,66 hr., † 10,06 hr., dalśche dary 7,78 hr.	19 " 50 "
i Ģetliczanśkeje woǵady: □ 111 hr., M. we Wu-jedze 5,— hr.	116 " — "
i Ģlutśchanśkeje woǵady: □ 62,15 hr., † 14,11 hr., kōłl. na ǵnjow. dǵakn. ǵwjedzenju 56,— hr., paczeriśke dźeczi 4,89 hr.	137 " 15 "
i Ģupjanśkeje woǵady	15 " — "
i Ģaleśchanśkeje woǵady: □ 73,20 hr., i advent. miǵ. Ģodǵin 13,60 hr., † 3,20 hr.	90 " — "
i Ģinakaśkeje woǵady: † 26,— hr., □ 41,— hr., paci. dźeczi 12,— hr., wot lubeje pscheczelnizy miǵionstwa 15,— hr.	94 " — "
i Ģjeśhwaczibłśkeje woǵady	65 " 20 "
i Ģoǵaczanśkeje woǵady: □ 130 hr., druhe dary 120 hr.	250 " — "
i Ģorśchisťkeje woǵady: □ 56,92 hr., † 15,— hr., pschi dźecz. Boǵej ǵłuzbje 10,— hr., druhe dary 123,72 hr.	205 " 64 "
i Ģjeleczanśkeje woǵady: wotkasanje Ģony Ģap-plerjez 100,— hr., □ 160,— hr., † 65,40 hr., pschi dźecz. Boǵej ǵłuzbje 20 hr.	345 " 40 "
i Ģujedžanśkeje woǵady	73 " 50 "

hromadže: 3925 hr. 45 pj.

Wot tutych dołhodow dośta Saťke ǵłowne miǵ. tow. w Drjeǵ-djanach

kōłtǵbēračnja w Ģipśku 80 " — "

miǵionśto-lēkaťke tow. w Ģipśku 60 " — "

hromadže kaǵ Ģorjeła: 3925 hr. 45 pj.

Wśchitke tute dary ǵohnuj Anjes Ģeluh, kiǵ je i kralom ǵwojateho miǵionstwa. Wón ǵdzerǵ a pschisporjei luboścz i tutemu waǵnemu skutkej kścheczanśkeje luboścze tež dale w našchich ǵerbśkich woǵadach!

W Budyśchinje, 31. deǵembra 1926.

Nāda, farať em., połkadniķ.

ǵiśtowanie: S. w M. ǵa Ģogate (A njebju ǵpicze.)

Samōłwity redaktor: farať Wyrǵacz w Ģoǵaczizach.